

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«24» квітня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області майор юстиції Кравченко Сергій Петрович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22024101110000064 від 24.01.2024 за ознакам вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з встановленням наявності достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Матвєєва Владислава Олександровича, 08.06.1994 року народження, громадянина Російської Федерації, уродженця м. Улан-Уде Республіки Бурятія Російської Федерації, який зареєстрований та проживає за адресою: Російська Федерація, Республіки Бурятія, с. Новий Заган, вул. Шкільна, 47, проходить військову службу в складі 37-ї окремої гвардійської мотострілецької бригади в/ч № 69647,

про те, що він підозрюється у вчиненні жорстокого поведіння з цивільним населенням за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши

військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання нерегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями

міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 3 Конвенції, у разі збройного конфлікту, який не має міжнародного характеру й виникає на території однієї з Високих Договірних Сторін, кожна сторона конфлікту зобов'язана застосовувати як мінімум такі положення: з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії. Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. ст. 31-33 Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження,

які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Статтею 147 Конвенції встановлено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі – Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у ст. 57 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій.

Крім того, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; в) взяття заручників; г) колективне покарання; д) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Київської області, починаючи з 24.02.2022, – знаходяться під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Встановлено, що у лютому-березні 2022 року, внаслідок збройної агресії РФ територія смт. Димер Вишгородського району Київської області фактично перейшла під владу військових формувань РФ, тобто була окупована.

Так, 10 березня 2022 року, близько 11 год. 00 хв., Матвеев Владислав Олександрович, будучи військовослужбовцем 37-ї окремої гвардійської мотострілецької бригади в/ч 69647, разом з іншими сімома невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, одягненим у польову військову форму зеленого кольору без знаків розпізнавання, перебував на блокпосту, організованому військовослужбовцями ЗС РФ на перехресті вулиць Шевченка та Гоголя в смт. Димер Вишгородського району Київської області.

У вказану дату та місці, громадянин України Пономаренко Д.О. прямуючи з власного місця проживання, розташованого за адресою: смт. Димер, вул. Шевченка, 106, до місця своєї роботи ТОВ «ДимерТрансБуд», наблизився до вказаного блокпосту, де Матвеев В.О. помітивши останнього, наказав

Пономаренку Д.О. підняти руки вгору та запитав Пономаренка Д.О. про напрямок його руху і наявність зброї.

Отримавши відповідь про відсутність зброї у Пономаренка Д.О. та напрямок його руху до місця роботи, Матвеев В.О. звинуватив останнього у тому, що він коригувальник і передає дані Збройним Силам України про місцезнаходження військовослужбовців ЗС РФ, переконавшись у проукраїнській позиції потерпілого Пономаренка Д.О., який є цивільною особою, що не приймав участі у збройному конфлікті, у якого була відсутня будь-яка зброя, знаряддя чи засоби, що могли б виправдати жорстоке поводження з ним, в порушення вимог ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I від 08.06.1977 року), діючи за попередньою змовою групою осіб, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме на спричинення катування (тортур) потерпілому, застосував до Пономаренка Д.О. фізичне насильство шляхом нанесення удару прикладом автомата останньому в голову, після чого потерпілий впав на землю, чим заподіяв останньому сильного фізичного болю.

Надалі, інші невстановлені військовослужбовці ВС РФ, які перебували на вказаному блокпосту, продовжили наносити удари ногами та прикладами автоматів по всьому тілу та голові Пономаренка Д.О.

Після нанесення вищевказаних ударів Пономаренку Д.О., Матвеев В.О. наніс останньому ще один удар прикладом автомата в спину, та пригрозив вбивством у випадку, якщо зустрине його на вулиці наступного разу.

Внаслідок застосування фізичного насильства з боку Матвеева В.О. та інших невстановлених військовослужбовців ВС РФ, Пономаренко Д.О. отримав тілесні ушкодження у вигляді множинних підшкірних гематом, забою м'яких тканин голови, спини, грудної клітини, поперекового відділу, стегон, гомілок, що відносяться до легких тілесних ушкоджень, а також у вигляді множинних переломів ребер з обох сторін (більше двох), що відносяться до тілесних ушкоджень середнього ступеню тяжкості.

Своїми умисними діями, що виразились у здійсненні катування (тортур) Пономаренка Д.О., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи за попередньою змовою групою осіб, військовослужбовець ЗС РФ Матвеев В.О. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Таким чином, Матвеев Д.О. підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Сергій КРАВЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури

Павло ПОДОСІНОВ

Одночасно підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник _____.

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції**

Сергій КРАВЧЕНКО

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное управление Службы безопасности Украины в Киеве и Киевской области

Следственное управление

пр. Победы, 55/2, г. Киев, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55

www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

СООБЩЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения

город Киев

«24» апреля 2024 года

Старший следователь по ОВД следственного управления Главного управления СБ Украины в Киеве и Киевской области майор юстиции Кравченко Сергей Петрович, рассмотрев материалы досудебного расследования уголовного производства № 22024101110000064 от 24.01.2024 по признакам совершения уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины, в связи с установлением наличия достаточных доказательств для уведомления лица о подозрении в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 276, 277, 278 УПК Украины,-

СООБЩИЛ:

Матвееву Владиславу Александровичу, 08.06.1994 года рождения, гражданину Российской Федерации, уроженцу г. Улан-Удэ Республики Бурятия Российской Федерации, который зарегистрирован и проживает по адресу: Российская Федерация, Республика Бурятия, д. Новый Заган, ул. Школьная, 47, проходит военную службу в составе 37-й отдельной гвардейской мотострелковой бригады в/ч № 69647

о том, что он подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных

Переводчик

Дмитрий Терьев

подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г. Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, где находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, функционирующие и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 07 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки нерегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийские ударов и бомбардировки авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины № 64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины согласно пункту 20 части первой статьи 106 Конституции Украины,

Переводчик

Дмитрий Теряев

Закона Украины «О правовом режиме военного положения» установлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продолжался и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Вывода 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии Российской Федерации против Украины", п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него» (Украина против РФ) и др.)».

В соответствии с требованиями ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета РСФСР «О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 года о защите жертв войны» от 03.07.1954 (далее - Конвенция), ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно положениям ст. 3 Конвенции, в случае вооруженного конфликта, не имеющего международного характера и возникающего на территории одной из Высоких Договаривающихся Сторон, каждая сторона конфликта обязана применять как минимум такие положения: с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, в том числе с лицами из состава вооруженных сил, сложившими оружие, а также с теми, кто hors de combat* в результате болезни, ранения, задержания или по какой-либо другой причине, ведут себя гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой служат раса, цвет кожи, религия или верование, пол, происхождение или имущественное положение или другие подобные критерии. С этой целью запрещены и остаются запрещенными когда-либо и где-либо такие деяния в отношении указанных выше лиц: а) насилие над жизнью и личностью, в том числе все виды убийств, нанесение увечья, жестокое обращение и пытки; б) захват заложников; в) надругательство над человеческим достоинством, в частности оскорбительное и унижительное обращение; г) осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, созданным надлежащим образом и

предоставляющим судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые.

Согласно ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право в любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или утрашения, от оскорблений и любопытства толпы.

Согласно ст. ст. 31-33 Конвенции запрещается, в частности: ограбление; какое-либо принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений; применение любых мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей. Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания также, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Статьей 147 Конвенции установлено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывают такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно повлекли большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение находящегося под защитой лица служить в вооруженных силах враждебного государства или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Также статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 08 июня 1977 года (протокол ратифицирован с заявлением Указом Президиума Верховного Совета УССР № 7960-XI (7960-11) от 18.08.1989) (далее – Дополнительный протокол I к Женевским конвенциям) предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются всеобщей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать такие нормы.

Переводчик

Дмитрий Теряев

Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны являться объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Гражданские лица пользуются защитой, предусмотренной настоящим разделом, за исключением частных случаев и на такой период, пока они принимают непосредственное участие в военных действиях.

Запрещены нападения на гражданское население или отдельных гражданских лиц в порядке репрессалий.

Присутствие или передвижение гражданского населения или отдельных гражданских лиц не должны использоваться для защиты определенных пунктов или районов от военных действий, в частности, в попытках защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные действия, способствовать или мешать им. Стороны, находящиеся в конфликте, не должны направлять движение гражданского населения или отдельных гражданских лиц с целью попытки защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные операции.

Любое нарушение этих запретов не освобождает находящихся в военном конфликте стороны от их правовых обязательств в отношении гражданского населения и гражданских лиц, в том числе от обязательств принимать меры пресечения, предусмотренные в ст. 57 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям.

Кроме того, ст. 75 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью участвующей в конфликте стороны, и не пользующимися благоприятным отношением в соответствии с Конвенциями или согласно с этим Протоколом, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в этой статье, без всякой неблагоприятной разницы, основанной на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или других убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или по каким-либо другим подобным критериям. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.1) убийство; а.2) пытки всех видов – физические или психические; а.3) телесные наказания; а.4) увечье; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме; с) взятие заложников; d) коллективное наказание; e) угрозы совершить любое из вышеперечисленных действий.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В результате вышеперечисленных событий, значительная часть территории Киевской области, начиная с 24.02.2022, находится под постоянным обстрелом из разного вида вооружения со стороны подразделений Вооруженных Сил и других военных формирований Российской Федерации.

Установлено, что в феврале-марте 2022 года в результате вооруженной агрессии РФ территория пгт Дымер Вышгородского района Киевской области фактически перешел под власть военных формирований РФ, то есть был оккупирован.

Так, 10 марта 2022 года, около 11 час. 00 мин., Матвеев Владислав Александрович, являясь военнослужащим 37-й отдельной гвардейской мотострелковой бригады в/ч 69647, вместе с другими семью неустановленными в ходе досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, одетым в полевую военную форму зеленого цвета без распознавательных знаков, находился на блокпосте, организованном военнослужащими ВС РФ на перекрестке улиц Шевченко и Гоголя в пгт. Дымер Вышгородского района в Киевской области.

В указанную дату и месте гражданин Украины Пономаренко Д.А. следуя из собственного места жительства, расположенного по адресу: пгт. Дымер, ул. Шевченко, 106, к месту работы ООО «ДымерТрансБуд», приблизился к указанному блокпосту, где Матвеев В.А., заметив последнего, приказал Пономаренко Д.А. поднять руки вверх и спросил Пономаренко Д.А. о направлении его движения и наличии оружия.

Получив ответ об отсутствии оружия у Пономаренко Д.А. и направление его движения к месту работы, Матвеев В.А. обвинил последнего в том, что он корректировщик и передает данные Вооруженным Силам Украины о местонахождении военнослужащих ВС РФ, убедившись в проукраинской позиции потерпевшего Пономаренко Д.А., который является гражданским лицом, не принимавшим участия в вооруженном конфликте, в котором отсутствовало какое-либо оружие, орудия или средства, которые могли бы оправдать жестокое обращение с ним, в нарушение требований ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 года, ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949 года, касающийся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I от 08.06.1977 года), действуя по предварительному сговору группой лиц, реализуя свой противоправный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением, а именно на причинение пыток (истязаний) потерпевшему, применил к Пономаренко Д.А. физическое насилие путем нанесения удара

прикладом автомата последнему в голову, после чего пострадавший упал на землю, чем причинил последнему сильную физическую боль.

В дальнейшем, другие неустановленные военнослужащие ВС РФ, находившиеся на указанном блокпосте, продолжили наносить удары ногами и прикладами автоматов по всему телу и голове Пономаренко Д.А.

После нанесения вышеуказанных ударов Пономаренко Д.А., Матвеев В.А. нанес последнему еще один удар прикладом автомата в спину и пригрозил убийством в случае, если встретит его на улице в следующий раз.

В результате применения физического насилия со стороны Матвеева В.А. и других неустановленных военнослужащих ВС РФ, Пономаренко Д.А. получил телесные повреждения в виде множественных подкожных гематом, ушиба мягких тканей головы, спины, грудной клетки, поясничного отдела, бедер, голеней, относящихся к легким телесным повреждениям, а также в виде множественных переломов ребер с обеих сторон (более двух), относящихся к телесным повреждениям средней степени тяжести.

Своими умышленными действиями, выразившимися в совершении пыток (истязаний) Пономаренко Д.А., осознавая общественно опасный характер своих действий, предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, действуя по предварительному сговору группой лиц, военнослужащий ВС РФ Матвеев В.А. совершил жестокое обращение с гражданским населением, чем нарушил требования ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года и ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола I Женевских конвенций от 12 августа 1949 года, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов.

Таким образом, Матвеев Д.А. подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь по ОВД следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции

Сергей КРАВЧЕНКО

«СОГЛАСОВАНО»
Прокурор отдела противодействия
преступлениям, совершенным в условиях
вооруженного конфликта
Киевской областной прокуратуры

Павел ПОДОСИНОВ

Переводчик

Дмитрий Теряев

Переводчик

Дмитрий Теряев

Одновременно подозреваемому разъяснено, что согласно ст. 42 Уголовного процессуального кодекса Украины он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде заключения под стражу - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в совершении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомляться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном УПК Украины;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрения, обвинения не подтвердились;
- 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Переводчик

Дмитрий Теряев

Кроме того, подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, являющийся иностранцем и заключенным, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый также имеет другие процессуальные права, предусмотренные настоящим Кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый / _____ / _____
« ____ » _____ 2024 года

О подозрении мне сообщено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____
« ____ » _____ 2024 года

Защитник _____.

Сообщения и памятку вручил, права подозреваемого объявил и разъяснил:

**Старший следователь по ОВД следственного
Управления Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции**

Сергей КРАВЧЕНКО

Переводчик

Дмитрий Теряев

Переводчик

Дмитрий Теряев